ATAŞAMENTUL LA METODELE PAŞNICE SE SOLDEAZĂ CU NOI VICTIME

*** Cererea executivului către Parlament de a "opri războiul" poate fi calificată drept lipsă de realism**
*** Atît autoproclamatele autorităţi de la Tiraspol, cît şi forurile conducătoare ale republicii nu controlează situaţia**
*** Pentru o rezolvare pozitivă este în primul rînd necesară o poziţie clară din partea conducerii**

Şedinţa de dimineaţă (24 martie) a Parlamentului a început cu o informaţie din zona agresiunii, prezentată de dl Antoci, ministrul afacerilor interne al Republicii Moldova. Nu ne vom opri nemijlocit asupra comunicatului - el fiind identic cu cele difuzate în presă, fapt recunoscut şi de dl Antoci - ci vom face referinţe la concluziile pe care le-a tras în încheiere dl ministru. Aşadar, după ce a constatat că, nefiind o subdiviziune a Forţelor Armate, poliţia nu poate opune rezistenţă formaţiunilor paramilitare dotate cu echipament şi tehnică militară modernă, că numărul separatiştilor înarmaţi este în creştere, datorită noilor detaşamente de cazaci ce au sosit, că s-au înteţit furturile şi jafurile ("numai azi (24 martie - n.n.) din 130 de infracţiuni 106 sînt jafuri, identificate fiind doar şase persoane", a spus ministrul), că separatiştii sînt cei care au încălcat acordul de încetare a focului şi de astă dată; dl Antoci a concluzionat literalmente următoarele: "Ministerul Afacerilor Interne susţine politica Preşedintelui, Parlamentului de soluţionare prin metode paşnice. Însă, noi considerăm că cea mai bună soluţie e oprirea războiului. Stimate Parlament, mă adresez doar cu o singură rugăminte: opriţi războiul! Asta o spun din numele tuturor colaboratorilor ce stau pe poziţie, în numele celor răniţi, a rudelor celor care stau să plece în zona conflictului".

La întrebarea dlui Ion Vatamanu, ce înseamnă această rugăminte de a înceta războiul adresată Parlamentului, de parcă războiul a început din porunca deputaţilor, dl Antoci a spus: "Repet încă o dată, cu toată seriozitatea. Ca ministru de interne eu socot că Parlamentul poate să adopte o hotărîre, şi nu vreau să spun că noi am început războiul, dar totuşi trebuie să fie luată o hotărîre". Aici, dl Moşanu, pe drept cuvînt, a replicat că există un comandant suprem al Forţelor Armate ale Moldovei, care se ocupă de aceste lucruri, cerînd să fie terminată discuţia problemelor militare, ţinînd, în exclusivitate, de competenţa Preşedintelui şi al Guvernului. "Nu are nici un rost, a spus d-lui, să discutăm probleme pe care le puteţi formula direct Preşedintelui".

Astfel, discuţia în această temă a luat sfîrşit, parlamentarii pornind, conform ordinii de zi, la examinarea Programului de stat pentru privatizare.

E de la sine înţeles, însă, că Executivul, în persoana dlui Antoci, nu intenţionează să acţioneze, preferînd, ca şi pînă acum, să-şi decline orice responsabilitate prin cereri absurde de a fi oprit războiul. Este inexplicabil refuzul factorilor de decizie din cadrul Guvernului de a înţelege şi de a recunoaşte că rezolvarea pe cale paşnică este o lipsă de realism în primul rînd pentru că acest război nu e altceva decît o agresiune din partea Rusiei şi nu a fost declanşat la ordinul Chişinăului. Or, noi nu putem opri printr-o hotărîre ceea ce nu am declanşat. În al doilea rînd, pentru că situaţia a ieşit de sub controlul autoproclamatelor autorităţi de la Tiraspol (jafurile, furturile, asasinatele demonstrează elocvent acest lucru), ceea ce înseamnă că orice negocieri, chiar dacă ar exista o dorinţă sinceră din partea liderilor separatişti, nu vor avea nici un fel de rezultate. Mai mult, în contradicţie cu poziţia pacifistă a autorităţilor, situaţia odată ieşită de sub control, va duce la acţiuni de răspuns din partea băştinaşilor înarmaţi, a voluntarilor care au început a sosi în zona conflictului. Cu alte cuvinte, confruntările se vor transforma într-un război civil.

Cu atît mai absurdă pare cererea Executivului de a "opri războiul", cu cît nu există, cel puţin la ora actuală, premise pentru o reglare pe cale diplomatică în cadrul C.S.I. În acest sens, referindu-se la întrunirea de la Kiev, dl Panţîru, răspunzînd solicitărilor noastre, a dat telefonic următoarea apreciere: "C.S.I. îşi dă sufletul".

Totodată, pentru a putea miza pe un ajutor din partea altor state, conducerea republicii trebuie să aibă o poziţie oficială clară. Pînă în ziua de azi, însă, nici Guvernul, care a fost împuternicit de Parlament să acţioneze, nici Preşedintele, care este comandantul suprem al Forţelor Armate ale Moldovei, nu au o poziţie definită. Incertitudinea de care dau dovadă forurile conducătoare ale cauza principală, după părerea noastră, a agresiunii armate nu le va permite altor state să ia o atitudine corespunzătoare.

Între timp, ataşamentul Guvernului la metodele paşnice de soluţionare duce la o inactivitate, care se soldează cu noi victime.

A.CHIRA